

1722/19

44

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANUS
IO. PHILIPPUS
Streit/ J.V.D.

EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS
MOGUNTINI CONSILIARIUS
REGIMINIS.

L. B. S.

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

LIBRARIUS

ACQUITTAS JURIDICE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Appellandi usus quam sit frequens, quamque necessarius, nemo est qui nesciat, inquit Ulpianus in *L. I. in pr. ff. de appellat. & relat.* Sententia enim subinde fertur contra jus alterius litigantium, vel quia litigator non satis jus suum deduxit & probavit, vel quia iudex per imperitiam, aut iniquitatem sententiam tulit. Est autem appellatio transitus à judicio inferiore ad superius, vel ab inferiore iudice ad superiorem gradatim facta provocatio ratione gravaminis vel illati vel inferendi, *can. anteriorum 28. caus. 2. q. 6.* Saluberrimum sanè est hoc remedium, utpotè cujus finis, ut innocentibus subveniatur, imperitia & iniquitas iudicis corrigatur. Post appellationem interpositam petendi sunt Apostoli, quo nomine indicantur literæ dimissoriae, seu libellus dimissorius. *L. unic. ff. de libell. dimiss.* Ita dictus, quod per eum dimittatur causa ad iudicem appellatum, *L. 105. de V. S. seu*

ad eum, qui de appellatione cogniturus est. Apostolorum autem plures sunt species; *Dimissoriales*, per quos apparet, quod iudex appellationi detulerit, & appellansem à sua potestate seu jurisdictione dimiserit ad eum, ad quem appellatum est. *Colleg. Argent. ad d. tit. de libell. dimiss.* in praxi rari sunt, inquit *Stryck. in usu modern. pandect. eod. tit. §. 2.* Locum tamen habere possunt, quando sententia non ab ipso iudice, sed à collegio quodam juridico, fortè contra opinionem ipsius iudicis concepta. *Reverentiales*, quando non ob causæ iustitiam, sed solum ob reverentiam superioris, ad quem appellatur, iudex à quo defert appellationi *cap. 1. de appellat. in 6. L. eos. 6. §. super his. cod. eod.* sunt frequentiores. *Refutatorii*, quos dat iudex à quo, appellationi non deferens, iudici ad quem *L. fin. §. in refutatoriis. cod. d. t. gloss. in d. cap. 1. vers. exhiberi.* Adjecta etiam causa, cur appellationem rejecerit, *d. cap. 1. L. penult. ff. de appell. non recip.* Ab usu non recesserunt, sed utiliter adhuc contra frivolas appellationes admittuntur, nec iudices suæ authoritati melius consulere possunt, quàm per hosce refutatorios. *Testimoniales* sunt, qui dantur causa testimonii super appellatione proposita coram iudice

dice recusante dare Apostolos, vel coram publica aut honesta persona, non datâ iudicis copiâ, *cap. fin. X. de appellat.* seu qui in testimonium factæ appellationis dantur, non à iudice, sed Notario, coram hominibus fide dignis, quoties iudex Apostolos dare recusat, vel ita absens est, ut copia ejus haberi nequeat, *d. cap. fin. & cap. pastoralis X. de offic. jud. ordin. colleg. argenti d. t. n. 5.* ubi addit: qui tamen improprie dimissoriae literæ vocantur, licet earum vice fungantur, neque usque ad eò necessariae sunt, cum satis sit eas petitas esse, licet iudex dare recusaverit. Stryck, *cit. §. 2.* ait, testimoniales quos dat Notarius, quando coram ipso & testibus appellatio interposita fuit, nihil aliud sunt, quàm documentum interpositæ appellationis, de quibus rectè dicit Blum, *Process. Camer. tit. 50. §. 2.* eos improprie Apostolos dici, nec fundamentum in jure habere, quoniam Apostoli semper à iudice inferiore, à quo appellatur, dantur, hi autem dantur à Notario. Sunt denique & *conventionales*, quos dat pars adversa admittens appellationem & in eam consentiens, sive in iudicio, sive extra iudicium, iudice vel renuente vel tacente & permittente. *cap. oblata 57. X. de appellat. Hostiens. in summ. eod. lib. 2.*

Ideoque vel ab ipſo appellato, vel Notario dari poſſunt, ſed & hi improprie Apoſtoli appellantur, nec fundamentum in jure habent. Petendi autem ſunt Apoſtoli iſtanter & ſæpius, ſive iſtanter, iſtantius & iſtantiſſimè. *d. L. unic. olim intra quinque, hodie intra 30. dies à die ſcientiæ latae ſententiæ. L. judicibus. 24. cod. de appellat.* in caſu denegatorum Apoſtolorum licentia erit appellanti ſuper eo deponere querimoniam, & convenire adverſarium intra anni ſpatium, vel etiam intra ſex meſes pro judicum diverſitate *L. ſi appellationem cod.* Seu ſi appellans Apoſtolos non acceperit, ait *Stryck. d. t. de libell. dimiſſ.* id ipſum conteſtari, ſive, ut practici loquuntur, de adhibita diligentia proteſtari debet, quo facto appellanti non nocet, ſi per judicem ſterit, qui debebat dare litteras, quominus det. Cæterum juxta ordinationem & ſtylum Camerae Imperialis requiſitio Apoſtolorum non eſt neceſſaria. *ord. cam. part. 2. tit. 30. Mynſing cent. 4. obſ. 36.* Sed appellantis arbitrio relictum eſt, utrum Apoſtolos petere velit, an non, idque ideo, ut calumniis & difficultatibus in protequenda appellatione occurratur. *Gail. 1. obſ. 139. n. ult.* & hodie in judiciis inferioribus plerumque ſufficit appellationem fuiſſe

ſe

se interpositam coram Notario & testibus, quo
facto, causa statim devolvitur ad *superiorem*.
Hahn. ad Wesenb. de libell. dimissor. n. 3. Quam
materiam pluribus ex cathedra explanabit

Nobilis & Clarissimus Dominus

Christfried Ernst Besser/

Natus Liebenwerdæ Saxonum die 15. Maji anno
1694. Patre Viro nobilissimo Dn. CHRISTO-
PHORO BESSER, Regiarum Borusficarum,
Præfecturarum omnium ad patrimonium Re-
gis pertinentium, vulgò Chatoulleu Amber-
dictum, Præfecto primario, & hereditario in
Kalckwitz piè defuncto; Matre Domina JO-
HANNA CATHARINA, ex gente Mühl-
bachiorum, divinâ gratiâ adhuc superstite;
postquam sacro fonte lavatus fuit, crescen-
tibus annis, pii Parentes omnem curam eò in-
tenderunt, ut genuinis virtutis & bona-
rum literarum studiis imbueretur, hinc posi-
tis sub privatorum Præceptorum operâ & ma-
nuductione fundamentis, ad Gymnasium Re-
gium Joachimicum, quod Berolini floret, mis-
sus tam in humanioribus, quàm altioribus se
sedulum exhibuit, præprimis vero studium ju-
ris naturalis & civilis sub Dno *Barckhusen*, Prof.
Jur. elegit & continuavit *Wittenbergæ*, ubi an-
no

no 1714. matriculæ nomen dedit; revocatus inde domum fuit, aſt poſt mortem Dni ſui Parentis Cuſtrinum Neo-Marchicorum abiit, & inde, obtentâ, præſtitis præſtandis, feudi inveſtiturâ, reverſus Wittembergam, ibi collegia juridica conſultiſſimorum Virorum Dn. *Hornii, Beyerri, Griebneri, Wolffii, Krauſii, Thilemanni, Ræhrenſee* frequentavit, his abſolutis, cauſas in patria orare incepit. Tandem nos acceſſit, & ad conſuetum Examen Dnn. Candidatorum admitti decenter petiit, admiſſus in Examine rigoroſo ſe talem exhibuit, ut unanimi conſenſu ad ulteriora ſpecimina habilis, & gradu Doctorali dignus declaratus ſit. Cras itaque horis conſuetis Lectionem cursoriam ad *dict. L. unic. ff. de Libell. dimiſſ* eâque finitâ, diſputationem inaugnralem de *Reſignatione Dominii judicialis, jure Saxonico neceſſaria*, habebit, Quibus Aſtibus ut Magnificus Dn. Univerſitatis Pro-Reſtor, Dni Proceres & Cives Academici frequentes intereſſe velint, rogantur, invitantur. Publ. ſub Sigillo Facultatis Juridicæ 6. Septembris MDCCLXXII.

(L. S.)

Erftuer, Diss., 1721/22

ULB Halle

3

001 585 339

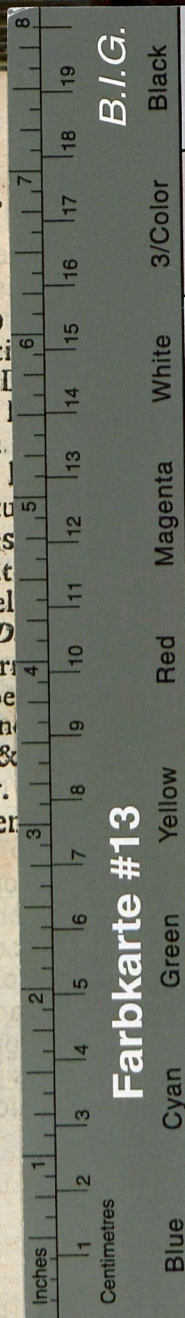

56

VD18

1722/19

44

ULTATIS JURIDICÆ
DECANUS
PHILIPPUS
Streit / J.V.D.

TISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS
GUNTINI CONSILIARIUS
REGIMINIS.

L. B. S.

ERFORDIÆ,
S GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

